

- zażądanie informacji od Delegacji Unii Europejskiej w Chartumie;
- zażądanie przedstawienia dokumentów, które pani Ronda złożyła w konsulacie Sudanu w Rabacie w celu uzyskania wizy dla siebie i dzieci;
- wszelkich innych środków służących ustaleniu prawdy;
- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną
- zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącego odwołanie zryczałtowanej kwoty w wysokości 100 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za poniesione przez niego szkody i doznaną krzywdę.
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie, posiadający obywatelstwo hiszpańskie i marokańskie, wnosi o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za poniesione przez niego szkody i doznaną krzywdę w związku z czynem niedozwolonym L. Charelsa, byłego doradcy Delegacji Unii Europejskiej w Chartumie (Sudan), popełnionym w ramach wykonywanej przez niego funkcji, w szczególności w formie złożenia sfałszowanych dokumentów: sfałszowanego oficjalnego zaproszenia Delegacji Unii Europejskiej w Chartumie, które umożliwiło wydanie wizy dla byłej żony i dzieci wnoszącego odwołanie przez konsulat Sudanu w Rabacie (Maroko), co stanowi międzynarodowe uprowadzenie dzieci wnoszącego odwołanie.

Wnoszący odwołanie uważa, że Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie odrzucił skargę odszkodowawczą jako niedopuszczalną, nie zarządzając uprzednio postępowania dowodowego i nie wyjaśniając

- kwestii zawinienia w zachowaniu L. Charlesa
- bezpośredniego związku pomiędzy tym zawinionym zachowaniem a okolicznością, że władze sudańskie zostały oszukane i wydały wizę dzieciom, mimo braku zgody ich ojca (tzn. wnoszącego odwołanie).

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-13/06)

(2006/C 48/39)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 11 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Dimitrisa Triantafillou, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że obejmując podatkiem VAT usługi w zakresie pomocy w razie awarii pojazdu drogowego, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 część B lit. a) szóstej dyrektywy (¹).
- 2) obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja twierdzi, że choć grecka organizacja ELPA świadcząca usługi pomocy drogowej (Elliniki Leschi Aftokinitou kai Periigeion, Grecki Klub Samochodowy i Turystyczny) nie jest objęta podmiotowym zakresem stosowania dyrektyw w sprawie ubezpieczeń, to wykonuje ona działalność ubezpieczeniową w rozumieniu art. 13 część B lit. a) szóstej dyrektywy.

Komisja wskazuje na inne wersje językowe dyrektywy oraz na:

- zasadę neutralności podatku VAT, która wymaga, by taka sama działalność była opodatkowana w ten sam sposób, bez względu na podmiot, który ją wykonuje,
- okoliczność, że wykładni pojęcia „ubezpieczenie” dokonuje się w orzecznictwie (wyrok w sprawie C-349/96 CPP) w ten sposób, że obejmuje pomoc w razie awarii pojazdu drogowego,
- odrębność przepisów podatkowych od innych przepisów wspólnotowych (dyrektyw w sprawie ubezpieczeń),
- okoliczność, że działalność ubezpieczycieli w zakresie pomocy drogowej jest objęta zakresem stosowania dyrektywy ubezpieczeniowej 73/239 (zmienionej dyrektywą 84/641).

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, 13.6.1977, str. 1.